

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må i forbindelse med svaret til hr. Jørn Dohrmann sige til hr. Svend Auken, at det må undre, at en tidligere miljø- og energiminister ikke fik sørget for, at der blev lavet en opgørelse over det samlede CO₂-udslip i perioden fra 1990 og frem til i dag. Og at man heller ikke fik lavet nogen kalkulation af økonomien i det, synes jeg er rimelig betænkeligt.

Men jeg blev egentlig glad for, at hr. Svend Auken på hr. Kim Andersens spørgsmål erkendte – det ville vel også være mærkeligt, hvis det ikke havde været sådan – at det var hr. Svend Auken, der skrev under på Kyotoprotokollen med de mekanismer, der lå i den, og også glad for, at hr. Svend Auken nu går ind for kvoter. Men så er det, at jeg ikke forstår, hvad det var hr. Svend Auken sagde i sin tale, nemlig at al anstændighed siger, at man ikke bruger disse mekanismer, og at kvotehandel er et dårligt instrument.

Det hænger ikke sammen med, at man har indgået en aftale om at bruge kvoter, og at man i øvrigt her står og roser kvoter, for det her er ikke et spørgsmål om varm luft, men om kvoter. Hvad er det rigtige? Er det dét, hr. Svend Auken sagde i sin tale, eller det, som han sagde senere?

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Det glæder mig utrolig meget, at hr. Svend Auken er tilfreds med Joint Implementation-princippet. Jeg kan så glæde hr. Svend Auken med, at regeringens klimastrategi i stor udstrækning vil bruge Joint Implementation, så her må da være noget, vi kan være enige om.

Så spørger hr. Svend Auken, hvorfor transportsektoren skal fredes i forbindelse med de her CO₂-reduktioner. Her er jo netop et klassisk eksempel på, hvad den her regering vil, nemlig mest miljø for pengene. Det er således, at en reduktion på 1 t CO₂ i transportsektoren koster 1.000 kr. Det vil sige, at det er ca. 10 gange så meget, som det koster at reducere med 1 t CO₂ ved eksempelvis et Joint Implementation-program i udlandet.

Se, det er det, vi kalder mest miljø for penge. I stedet for at angribe transportsektoren herhjemme med flere skatter og afgifter, som vender den tunge ende nedad, bruger vi hellere pengene i udlandet til stor glæde og gavn for de udenlandske lande, som får en teknologiover-

førsel, og Danmark får en CO₂-reduktion. Det er netop målsætningen i den klimastrategi, som vi støtter i Venstre.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Svend Auken for at svare. Derefter er det hr. Per Dalgaard, fru Aase D. Madsen og hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil bare sige til hr. Jørn Dohrmann, at Dansk Folkeparti sagde: Vi tror overhovedet ikke på det her med drivhuseffekten. Man inviterer da ikke folk til møde om, hvordan man kan bekæmpe drivhuseffekten, hvis de, man skal invitere, slet ikke mener, at der overhovedet er et problem. Jeg mener, det er da meningsløst. Det vil man da ikke gøre.

Hvis jeg skal diskutere forsvar, vil jeg da ikke invitere Enhedslisten, som er modstander af dansk forsvar – eller i hvert fald har været, jeg tør ikke sige, hvordan det er nu. Det vil jeg da ikke gøre. Så jeg forstår ikke problemet. Men jeg er da glad for, at vi kom væk fra det her med den tidligere miljøminister og alt det der, som ikke klæder hr. Dohrmann, og som i hvert fald ikke klæder debatten.

Til hr. Vesselbo: Det, jeg har talt om, og det er fremgået af hele mit indlæg, er jo kvotehandel med varm luft. Det er det, jeg mener. Hvis der er et eller andet, der er udtrykt upræcist eller noget andet, er det jo klart, at det er totalt korrigeret af alt, hvad jeg har sagt hele debatten igennem. Det er varm luft, jeg taler om. Danmark var det første land i verden, der indførte kvotehandel.

Med hensyn til mekanismerne i det har jeg stadig væk den opfattelse, at man skal være meget varsom med disse mekanismer, så man sikrer sig, at kontrollen er i orden, og at de projekter, man godkender, er miljømæssigt bæredygtige. Nu blev der eksempelvis spurgt om atomkraft, og Danmark har kæmpet hårdt for, at CDM-projekter, altså udviklingslandeprojekter, ikke skal føre til nye atomkraftværker, fordi det er en dyr og miljømæssigt dårlig teknologi for udviklingslandene.

Danmark har også tidligere været blandt dem, der har kæmpet hårdest – altså det tidligere Danmark, det rigtige Danmark – mod tropisk luft, som jo også kunne være noget af det, hvis man begyndte at lave kvotehandel med udviklingslandene baseret på nogle meget store udslipstigningsprocenter.